

1. Pa - ne, ty jsi ho - den chvá - ly,
Te - be za mne rá - ny pá - lí,
chci ti zpí - vat ze všech sil.
za to, co já za - vi - nil.
Z du - še mi - zí sta - rá tíž,
když se ke mně při - blí - žíš;
lid - skou kří - žo - va - ný zlo - stí
po mně tou - žíš v mé níz - ko - sti.

2. Uzdrav mě, ó Dárce zdraví, / když jsem sláb a v trápení. /
Bolest zaplaš, pokoj pravý / dej co jisté znamení, / že
nemusím s novým dnem / zůstat starým Adamem. / Tvá krev,
která pro mne tekla, / z každého mě vyrve pekla.

3. Vtiskni mi své lásky dílo / do srdce i do mysli, / aby stále
vzácné bylo, / na co nevděk nemyslí. / Tys největší, co jen
znám, / bez tebe je všechno klam. / U tvých nohou vidím
znova, / kde je láska opravdová.

4. Vírou držet se tě, Pane, / to je nejlepší, co znám, / milost
tvá ať se mi stane, / k tobě ruce pozvedám. /
K tobě, který z kříže teď, / dáváš i mně odpověď: /
„Znám tvé žaly, v pokoji jdi. / Tvoje hříchy odpouštím ti.“

T: *Salve mundi salutare* / Paul Gerhardt, Praxis Pietatis Melica, 1653 /
Luděk Rejchrt, Evangelický zpěvník, 1979
M: Johann Balthasar König, Harmonischer Lieder-Schatz, 1738